

บรรณานุกรม

กมลรัตน์ หล้าสุวงศ์. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาการແນະແນວและจิตวิทยา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรม ประสานมิตร.

กรมวิชาการ. (2545). พัฒโน้นทศน์และสาระการเรียนรู้แกนกลางคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา.กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภา ภาคพระว้า.

กรมสามัญศึกษา. (2543). แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา.กรุงเทพฯ:
โรงพิมพ์คุรุสภา ภาคพระว้า.

กรองแก้ว วรรณพดกย. (2555). การปรับยาเพื่อผลลัพธ์ทางการเรียนเรื่องของการเรียนและการเรียนรู้ความคงทน
ในการเรียนรู้และแรงจูงใจ ไฟล์นักศึกษาที่ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้คุณิตศาสตร์ชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ด้วยกลุ่มร่วมมือแบบ STAD กับการจัดการ
เรียนรู้แบบปกติ.ปริญญาในพนธกิจการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน,
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาชั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

โภวิท ศิลาเนตร. (2547). การพัฒนาแผนการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยการ
เรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI ร่วมกับกลุ่มหารเรียงส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.
ปริญญาในพนธกิจการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์,
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ขวัญใจ บุญฤทธิ์. (2535). การศึกษาผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และความมีวินัยใน
ตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ TAI กับการสอนตามคู่มือ¹
ครูสวท. ปริญญาในพนธกิจการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา.
คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยครินทร์วิโรม ประสานมิตร.

คณะกรรมการกลุ่มผลิตชุดวิชาการสอนคณิตศาสตร์. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชาการสอน
คณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

จิราพร คุณพันธ์วิทย์. (2548). กลยุทธ์การสอนความน่าจะเป็น โดยใช้การแก้ปัญหาปลายเปิดสำหรับ
นักเรียนช่วงชั้นที่ 4 (มัธยมศึกษาปีที่ 4–6). ปริญญาในพนธกิจศาสตร์มหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการสอนคณิตศาสตร์, คณะวิทยาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี.

จิราภา เต็งไตรรัตน์, นพมาศ อุ้งพระ (ธีรวกิน), รัชวี นพเกตุ, รัตนา ศิริพานิช, วรุณี ภูวสารกุล,
ศรีเรือน แก้วกังวาล, สันสนีย์ ตันติวิท, สิริอร วิชาชุม และอุบลวรรณ ภากันนันท์.

(2547). จิตวิทยาทั่วไป. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ฉลองชัย สุรัวฒนบูรณ์. (2528). การเดือดการใช้สื่อการสอน. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ฉวีวรรณ เหตุมาลย์. (2545). การพัฒนาหลักสูตรกลยุทธ์ศาสตร์(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:
สุวิริยาสาส์น.

ชมนัด เชื้อสุวรรณทวี. (2542). การสอนกลยุทธ์ศาสตร์. กรุงเทพฯ: ภาควิชาหลักสูตรการสอน
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

ชลสีต์ จันทาสี. (2543). การเบริญเทียนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และความสามารถในการตัดสินใจอย่างสร้างสรรค์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการตัดสินใจทางวิทยาศาสตร์กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโทการศึกษา มหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์. ประเทศไทย.

ชوال แพรตถุก. (2532). เทคนิคการเขียนข้อสอบ. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ชัยยงค์ พรมวงศ์. (2523). กิจกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษากับการสอนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.

ชาติชาย ม่วงปฐม. (2539). ผลของวิธีการเรียนแบบร่วมนื้อและระดับความสามารถทางคณิตศาสตร์ ที่มีผลการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนระดับประถมศึกษา. ปริญญาโทการศึกษา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ครุณี เตชะวงศ์ประเสริฐ. (2549). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และ ความคงทนในการเรียนรู้เรื่องก่อกลางของข้อมูลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนบูรณาการแบบสอดแทรก. ปริญญาโทการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์. ประเทศไทย.

พิศนา แ xen มณี. (2544). รายงานวิจัยการพัฒนาระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน: การศึกษาพหุกรณี. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิศนา แ xen มณี. (2546). การพัฒนาระบวนการคิด: แนวทางที่หลากหลายสำหรับครู. วารสาร ราชบัณฑิตยสถาน, 28(1), 38-54.

ทิศนา แคมป์นี. (2552). ศาสตร์การสอน(พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิศนา แคมป์นี, ดวงเดือน อ่อนน่วม, พิมพันธ์ เดชะคุปต์ และเลขा ปิยะอัจฉริยะ. (2544).

กระบวนการเรียนรู้: ความหมายแนวทางการพัฒนาและปัญหาของใจ. เอกสารเผยแพร่ในโครงการวพร. ลำดับที่ 01. โครงการวิจัยและพัฒนาเพื่อการปฏิรูปการเรียนรู้ทั้งโรงเรียน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิศนา แคมป์นี และนงลักษณ์ วิรัชชัย. (2546). เก้าเก้าสู่ความสำเร็จในการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนและการสังเคราะห์งานวิจัย. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พว.).

ทิศนา แคมป์นี, ทองอินทร์ วงศ์ไสหะ และหลุยส์ จำปาเทศ. (2532). ครุภัณฑ์กระบวนการกลุ่ม สัมพันธ์เอกสารประกอบการสอนชุดวิชาประสบการณ์วิชาชีวศึกษาศาสตร์ (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

นลินี ทีหอดำ. (2541). ผลของการเรียนแบบร่วมนือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง โจทย์ปัญหาและเขตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาโท การศึกษานานาชาติ. สาขาวิชาการประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

นิภา เมธาราเวช. (2536). การประเมินผลการเรียน. ฝ่ายเอกสารตัวร้าสำนักส่งเสริมวิชาการ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.

น้ำเพชร ไฟโอลนี. (2554). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมนือโดยใช้เทคนิค TAI เรื่องเวลา กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกริก.

บุญเกื้อ ควรหาเวช. (2545). นวัตกรรมการศึกษา(พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ: ภาควิชาเทคโนโลยีทางการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2541). การพัฒนาการสอน(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: ชัมรมเด็ก.

บุญชุม ศรีสะอาด. (2543). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ สุวิริยาสาสน์.

บูรชัย ศิริมหาสาร. (2545). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: บู๊คพอยท์. ประณิตา อุทา那. (2532). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องเศษส่วน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนช่องเสริมโดยวิธีสอนแบบรวมมีกับวิธีสอนแบบปกติทั่วไป. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

ประภัสสร หวังดี. (2548). การพัฒนาแผนการเรียนรู้กู้คุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องทฤษฎีบทพิทักษ์นักชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD). การศึกษาค้นคว้าอิสระการศึกษามหาวิทยาลัย, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ประสาน อิศราปรีดา. (2523). จิตวิทยาการเรียนรู้กับการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักข้อมูลฯ.

ประสาน อิศราปรีดา. (2547). สารตัดจิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). มหาสารคาม:

โครงการต่อร่า คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ปรียาพร วงศ์อนุตรironn. (2546). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพฯ.

ปัทมา ศรรษา. (2540). ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และเจตคติต่อวิชาคณิตศาสตร์ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะบริหารธุรกิจมหาวิทยาลัยสยาม.

ปริญญาณิพนธ์ครุศาสตร์อมมานะบันฑิต. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ผ่องใส ห่อทอง. (2538). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการสอนแบบพัฒนารายบุคคลที่ร่วมทำงานเป็นคู่กับการสอนปกติ. ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบันฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

พะเยา สุรัสเสียง. (2550). การเก็บคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความคงทนในการเรียนและเจตคติ ที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ประยุกต์ เรื่องสัดส่วน ของนักเรียนระดับชั้นปวช. ที่เรียน โดยใช้วิธีการสอนแบบกู้คุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน STAD กับที่เรียนจากการสอนแบบปกติ. ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบันฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พัชนี ทองเก้า. (2540). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบ TAI กับคู่มือครุ. ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบันฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

พันทิพา หับเที่ยง. (2550). การศึกษาแบบเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพฤติกรรมทำงานกู้คุ่มและความคงทนในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนแบบร่วมมือแบบแบ่งกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) กับการจัดการเรียนแบบร่วมมือแบบกู้คุ่มช่วยรายบุคคล (TAI). ปริญญาณิพนธ์การศึกษามหาบันฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

พันทิพา อุทัยสุฯ. (2539). เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ:

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์. (2549). โครงการนวัตกรรมศาสตร์การขัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการเพื่อพัฒนาการคิด. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิสมัย ศรีอิ่มฯ. (2533). คณิตศาสตร์สำหรับครูประถม. มหาสารคาม : คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์. มหาสารคาม.

กพ เลาห์ พิบูลย์. (2542). แนวการสอนวิชาคณิตศาสตร์พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพาณิช.

มยรี บุญยี่ยม.(2545). การพัฒนาชุดการเรียนเรื่อง “ความน่าจะเป็น” โดยใช้วิธีการแก้ปัญหาเพื่อส่งเสริมความตระหนักในกระบวนการคิดของนักศึกษาระดับประภาคเนื้อหาตรีวิชาชีพชั้นสูงสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. ปริญญาโทพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการนักยมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์. ประสานมิตร.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2537). ประมาณการชุดวิชาสารัตถะและวิทยวิธีทางวิชาคณิตศาสตร์หน่วยที่ 8-11. กรุงเทพฯ: บัณฑิตศึกษาสาขาวิชาศึกษาศาสตร์.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. (2545). เอกสารการสอนชุดวิชาการสอนคณิตศาสตร์หน่วยที่ 1 – 7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

นัชณิมา เหล็กกล้า. (2547). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้การสอนแบบร่วมนือการเรียนรู้ TAI เรื่องการหาร ชั้นป्रถนศึกษาปีที่ 4.

การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ยุพดี ไชยปัญญา. (2551). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ชั้นนักศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมนือ เทคนิค TAI. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

บุพิน พิพิธกุล. (2530). การสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

บุพิน พิพิธกุล. (2546). การเรียนการสอนคณิตศาสตร์บุคคลปฐวีปการศึกษา. กรุงเทพฯ: บพิชการพิมพ์.

บุรพงษ์ ฉัตรศุภสิริ. (2553). การเปรียบเทียบผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่องความน่าจะเป็นชั้นนักศึกษาปีที่ 5 ด้วยกลุ่มร่วมนือแบบ STAD กับการเรียนรู้แบบปกติ. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

รัตนา เจียมบุญ. (2540). การเบรี่ยนเพียงกลั้มถูกทึ่ทางการเรียนและเขตคติต่อคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการสอนแบบร่วมนื้อประกอบการสอนแบบ Teams-Games-Tournaments กับการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโทนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์.

มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์. ประสารมิตตร.

ระพินทร์ โพธิ์ครี. (2549). การสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ อุตรดิตถ์: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุตรดิตถ์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ: นานมีบุ๊ค พับลิเคชั่นส์.

ราตรี รุ่งทวีชัย. (2544). การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอนเล่ม 6 คณิตศาสตร์บูรณาการ. ขั้นนำท: ชุมรวมพัฒนาความรู้ด้านระบบที่ใช้ภาษาไทย.

รุจิร์ ภู่สาระ. (2545). การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ: บี๊กพอยท์.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้(พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

วนิดา ปรัชญารัตน. (2551). การพัฒนาชุดการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ที่เรียนแบบร่วมนื้อเรื่องสมบodicของจำนวนนับของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนหัวยกระเจ้า วิทยาคม. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วรรณ ชุมศรี. (2546). การจัดการเรียนการสอนคณิตศาสตร์. วารสารวิชาการ, (3), 73 – 75.

วรรณพิพา รอดแรงคำ และพิมพันธ์ เดชะคุณ. (2542). การพัฒนาการคิดของครูด้วยกิจกรรมทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์. กรุงเทพฯ: เดอะมาสเตอร์กรุ๊ปเมเนจเม้นท์.

วชรี บูรณะสิงห์. (2535). การสอนคณิตศาสตร์ตามความแตกต่างระหว่างบุคคล. ในเอกสารการสอนชุดวิชาการสอนคณิตศาสตร์ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมชาติราช.

วชรี บูรณะสิงห์. (2540). การสอนวิชาคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: แสงจันทร์การพิมพ์.

วัฒนาพร ระวังทุกข์. (2545). เทคนิคและกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตร การศึกษาชั้นปีฐาน พ.ศ. 2544. กรุงเทพฯ: สุวิริยาสาส์น.

วารี บุญบงค์. (2542). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะที่มีประสิทธิภาพวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องการคูณ. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

วิมลรัตน์ สุนทร ใจจัน. (2545). พัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศรีไกร รุ่งรอด. (2533). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์และการให้ความช่วยเหลือต่อกลุ่มนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนแบบ STAD กับกิจกรรมการเรียนตามคู่มือครุของสสวท. ปริญญาอิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ศรีสุดา ญาติปัลเม. (2547). การพัฒนาแผนการเรียนรู้แบบ TAI วิชาคณิตศาสตร์เรื่องอัตราส่วนและร้อยละชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. การศึกษาด้านค่าวิเคราะห์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สนอง อินลักษ์. (2544). เทคนิคใช้การและนวัตกรรมที่ใช้ชัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง. อุบลราชธานี: อุบลกิจօฟเฟทการพิมพ์.

สมเดช บุญประจักษ์. (2540). การพัฒนาศักยภาพทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ. ปริญญาอิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, สาขาวิชาคณิตศาสตร์ศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สมทรง สุวพานิช. (2539). เอกสารประกอบการสอนรายวิชา 1023622 พฤติกรรมการเรียน การสอนคณิตศาสตร์ในระดับประถมศึกษา. คณะครุศาสตร์สถาบันราชภัฏมหาสารคาม.

สมนึก ภัททิยธนี. (2544). การวัดผลการศึกษา(พิมพ์ครั้งที่ 6). กาฬสินธุ์: ประสานการพิมพ์.

สมบัติ การจันรักษ์. (2547). นวัตกรรมการศึกษาชุด ๒๕ เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายการเรียนรู้แบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ธารอักษร.

สำราญ เมืองกัลยา. (2549). การพัฒนาแผนการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค TAI เรื่องการหารากคูณสาระการเรียนรู้คูณคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. การศึกษาด้านค่าวิเคราะห์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สิริพร พิพิช. (2544). การแก้ปัญหาคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสภากาชาดพร้าว.

สิริพร พิพิช. (2545). หลักสูตรและการสอนคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ.

สุคนธัตน์ กระพี้แดง. (2547). การออกแบบการพัฒนาการสอนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างเรียนแบบร่วมมือ(STAD)กับการเรียนปกติ.

การศึกษาด้านค่าวิเคราะห์ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, คณะ

ศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุดารัตน์ ไฝ่พงษางก. (2543). การพัฒนาชุดกิจกรรมคอมมิติค่าสตอร์ที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบ CIPPA MODEL เรื่องเส้นบนและความคล้ายชี้น มัธยมศึกษาปีที่ 2. ปริญญาบัณฑิตการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ.

สุนัน ยมบ้านกวย. (2550). การพัฒนาหน้าจอ e-learning แบบปฏิสัมพันธ์ เรื่อง ความน่าจะเป็นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาบัณฑิตการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

สุพรรณ ประศรี. (2536). การศึกษาเบรียบที่บ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความคงทนในการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์เรื่องการนับเพิ่มและการคูณของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้หลักการสอนประภาคเหตุการณ์ลงภาษาไทยวิธีสอนแบบบกด. ปริญญาบัณฑิตการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

สุรังค์ โภวัตรากุล. (2548). จิตวิทยาการศึกษา(พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2545). 2/วิธีขัดการเรียนรู้(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์หนึ่งนุช ภาพภักดี. (2543). การเบรียบที่บ่งความสามารถในการคิดระดับสูงและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมวิชาคณิตศาสตร์แบบปฏิบัติการตามแนวคิดของศรีรัตน์วิชิณ์กับการสอนตามคู่มือครุ. ปริญญาบัณฑิตการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

อังณา แก้วไชย. (2549). การเบรียบที่บ่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนความสามารถในการให้เหตุผลและเขตคติคือวิชาคณิตศาสตร์เรื่องการบวกการลบการคูณการหารเศษส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ TAI และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามคู่มือครุ. ปริญญาบัณฑิตการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อัญชนา โพธิพลากร. (2545). การพัฒนาชุดกิจกรรมคอมมิติค่าสตอร์ที่เน้นทักษะการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ด้วยการเรียนแบบร่วมนื้อของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปริญญาบัณฑิตการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

อารี คงสวัสดิ์. (2544). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมั่นในการเรียนคณิตศาสตร์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. *ปริญญา* นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต. สาขาวิชาการวัดผลทางการศึกษา, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ ประสานมิตร.

อาการณ์ ใจเที่ยง. (2546). หลักการสอน. กรุงเทพฯ: ไอเดียนสโตร์.

อาการณ์ หวัดสูงนิน. (2536). ผลของการเรียนแบบร่วมมือที่มีต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. *ปริญญานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต*, สาขาวิชาการมัธยมศึกษา, คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อารยา ไม่โสด. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องเศษส่วนและทศนิยมและการคิดอย่างมีวิจารณญาณของชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ด้วยวิธีการเรียนรู้แบบ TAI การเรียนรู้แบบ KWLĐ และการเรียนรู้แบบสocrat. *ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

อารี สัมฤทธิ์. (2543). พหุปัญญาและการเรียนแบบร่วมมือ. กรุงเทพฯ : แวนแก้ว.

อุบลวรรณ อินทากรณ์. (2536). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนระหว่างการอ่านบทเรียนที่มีภาพประกอบ ไม่มีภาพประกอบและมีการคาดภาพประกอบด้วยตนเอง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเทศบาลจังหวัดขอนแก่น. *ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต*. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, คณะศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

Adams, Jack A. (1967). *Human Memory*. New York : McGraw – Hill.

Artzt, Sunday A., & Claire, M. (1990). *Cooperative Learning*. The Mathematics Teacher.

Cangro, Richard M. (2005). The Effects of Cooperative Learning Strategies on the Music Achievement of Beginning Instrumentalists. *Dissertation Abstracts International*, 65(7), 25 – 35.

Carroll, John B. (1963). A Model of School Learning. *Teacher College Record*, 64(May), 723-733.

Curtis, Karena M. (2006). Improving Study Attitudes : A Study of a Mathematics CurriculumInnovation. *Dissertation Abstracts International*, 67(04), 1204.

Dennis, Emmett Christopher. (2001). An Investigation of the Numerical Experience Associated with the Global Behavior of Polynomial Function in Traditional Lecture Method and Cooperative Learning Method Classes. *Dissertation Abstracts International*,

- 62(03), 951.
- Duan, Jame E. (1973). *Individualized Instructional Program and Materials*. New Jersey : Englewood cliffs .
- Edmunds Barken, Jane. (2001). The Use of Cooperative Learning Techniques in a Community College Course. *Masters Abstracts International*, 39(04), 964.
- Good, Carter V. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book.
- Heather, Glen. (1977). A Working Definition of Individualized Instruction. *Educational Leadership*, 34(5), 342-344.
- Maddox, Harry. (1965). *How to Study*. London : The English Language Book Society.
- Mulryan, Catherine M. (1990). A Study of Intermediate Grade Student's Involvement and Participation in Cooperative Small Groups in Mathematics. *Dissertation Abstracts International*, 51(2), 441.
- Prescott , D. A. (1961). *Report of Conference on Child Study, Education Bulletin*. Faculty of Education, Chulalongorn University.
- Slavin, R. E. (1990). *Cooperative Learning : Theory , Research , and Practice*. Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice – Hall .
- Wahl, B. N. (2003). Teaching Introductory College Mathematics with Learning Style Projects. *Dissertation Abstracts International*, 63(10), 3458.
- Webster, N. (1983). *Webster's Desk Dictionary of the English Language*. New Jersey : Gramercy Books.
- Whicker, K. M. (1999). Cooperative Learning in High School Advanced Mathematics Courses. *Dissertation Abstracts International*, 60(06), 1951.
- William, M. S. (1988). The Effects of Cooperative Team Learning on Student Achievement and Student Attitude in the Algebra Classroom. *Dissertation Abstracts International* 49, 12 (June 1988), 3611.
- Wilson , J.W. (1971). Evaluation of Learning in Secondary School Mathematics.In S. Benjamin (Ed.), *Handbook on Formative and Summative Evaluation of Student Learning* (pp.643 – 696).U.S.A. : McGraw – Hill.